

V TIPY

pro děti

Vtipy pro děti

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

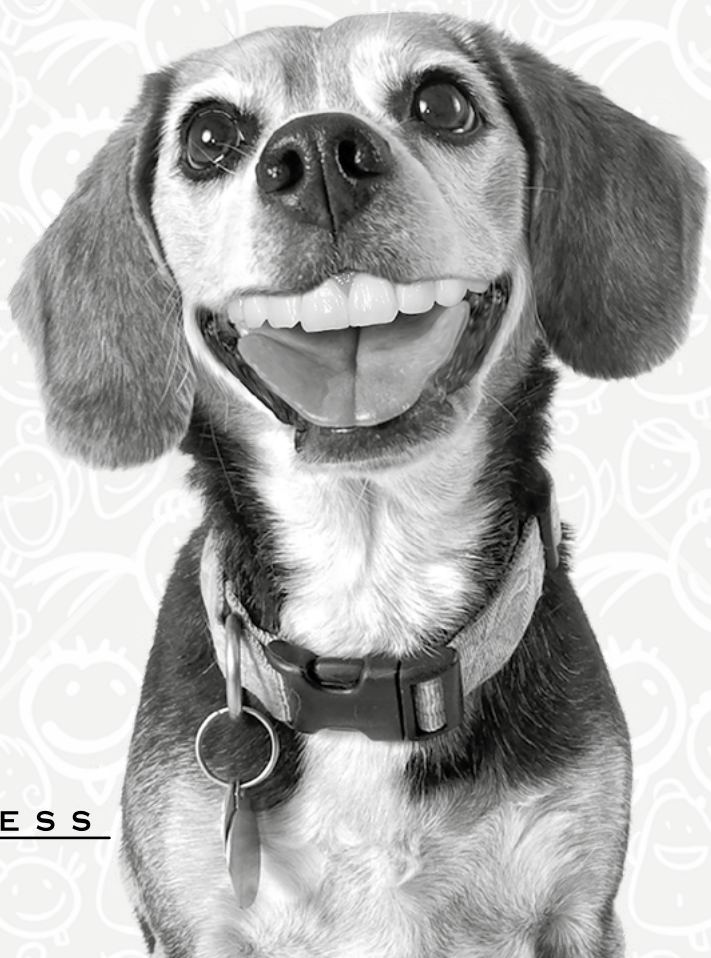
Kolektiv

Vtipy pro děti – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

V TIPY pro děti

OBSAH

Ze školky	5
Ze školy	7
Zimní	17
Prarodiče	19
Ať žije umění!	23
A zase ten Pepíček!	25
O blondýnkách	37
Ajaj!	43
Pohádky	51
Máme rádi zvířata	55
V obchodě	67
Auto-moto	71
Z ordinace	73
V letadle	79
Sportem ku zdraví	81
Sousedské	85
Pro krásu se musí trpět	87
Policejní	89
Moderní doba	93
Vánoce	95
Kameňáky	99

The background of the entire page is a repeating pattern of simple, white line-art baby faces. Each face has a different hairstyle or expression, but they are all smiling and looking forward. The pattern is dense and covers the entire surface.

ZE ŠKOLKY

V mateřské školce:
„Jak dělá pejsek, Honzíku?“
„Haf.“
„Mařenko, jak dělá kočička?“
„Mňau.“
„Jiříčku, jak dělá žabička?“
„Kvák.“
„Tomáši, jak dělá myš?“
„Klik, paní učitelko.“

Manžel přivede domů dítě ze školky a říká manželce:
„Malej celou cestu brečel. Není mu něco?“
„Ne, jenom ti chtěl říct, že není náš Franta.“

Kdo to jsou předškoláci?
Předškoláci jsou školáci, kteří nechodí do školy,
ale pouze před školu.

The background of the entire page is a repeating pattern of simple, white line-art drawings of smiling faces. Each face has a different hairstyle or expression, creating a cheerful and diverse crowd. The faces are scattered across the page, filling the space around the central text.

ZE ŠKOLY

Na výletě šla celá třída přes lávku.
„Pane učiteli, pane učiteli!“ začal vykřikovat Milan.
„Mlč,“ okřikl ho pedagog, „učili jsme se přece
ve škole, že žák nemá mluvit, pokud není tázán!“
„Tak se mě rychle zeptejte, pane učiteli,“ řekl
pohotově Milan, „jestli Eva Pytlíková náhodou
nespadla do vody.“

„Naše učitelka neví, co chce!“ stěžuje si matce
Martin.
„Proč myslíš?“ zajímá se maminka.
„V matematice mi dala poznámku za to, že jsem
při hodině mluvil,“ vypráví Martin. „A když jsem
pak v češtině celou hodinu ani necekl, zase mi dala
poznámku, že nepracuji v hodině!“

Paní učitelka vyvolá Pepíčka: „Udělej bod ve středu kružnice.“ Pepíček stojí nehybně u tabule, paní učitelka říká: „Proč nepíšeš, Pepíčku?“
„Ale dneska je pondělí!“

„Pepíčku, řekni dvě zájmena!“
„Kdo? Já?“
„Výborně Pepíčku.“

Učitelka se otočí a začne křičet: „Kdo se to pořád otáčí?“
„Země!“ odpoví Pepíček.
Učitelka se naštve: „Kdo to řekl?“
„Galileo Galilei,“ odpoví Pepíček.

„Tati, pan ředitel mě pochválil.“
„No a co ti řekl?“
„Že jsem pěkné kvítko.“

„Pepíčku, skloňuj slovo chléb.“

„Kdo, co – chléb.“

„S kým, s čím? – se salámem.“

„Komu, čemu ? – mně.“

Táta říká dceři: „Jestli zítra dostaneš z té písemky horší známku než jedničku, zapomeň, že jsem tvůj otec.“ Druhý den se otec ptá: „Tak co jsi dostala z té písemky?“ Dcera po chvilce odpoví: „A ty jsi kdo?“

Pepíček sedí před školou a brečí.

Přijde učitelka a ptá se ho, proč pláče.

„Pan ředitel spadl na schodech a zlomil si nohu.“

„Neboj, on se určitě brzy uzdraví.“

„Já vím, ale všichni kluci že třídy to viděli,
jenom já ne!“

Ptá se otec na třídní schůzce:

„Je to pravda, že náš syn mívá originální nápady?“

„Ano,“ přisvědčuje učitel, „zejména v pravopise!“

Učitel pracovní výchovy dovolil žákům v dílně, aby si každý udělal to, co doma potřebuje.

Jeden dělal poličku, druhý věšák, jen Petřík pořád hobloval silné prkno.

„Co to bude?“ vyzvídá učitel.

„Nic, já jen potřebuji hobliny do klece pro křečka.“

Syn ráno při snídani: „Mami, já už do té školy nechci. Děti si ze mě dělají legraci a učitelky mne nesnášejí.“

Maminka na to: „Dost odmlouvání, musíš tam! Jednak je ti už přes padesát a hlavně – děláš tam ředitele!“

Před písemkou: „Doufám, že nikoho neuvidím opisovat.“

Z prostřední řady se ozve: „Taky doufáme.“

Učitel přerušil svůj výklad a povídá: „Kluci, kdybyste se tam vzadu bavili o fotbale o něco méně hlučně a kdyby si holky uprostřed řešily křížovky klidněji, mohli by ti v prvních lavicích v klidu spát.“

Paní učitelka se ptá dětí, co je podle nich důležitější, zda Slunce nebo Měsíc. Mařenka se přihlásí a odpoví.
„Měsíc, ten nám totiž v noci svítí.“

Pepíček přibíhá pozdě do školy. Na chodbě se srazí s učitelem.
„Deset minut zpoždění,“ oznámí přísně učitel.
„Já taky,“ rozzáří se Pepíček.

Pepíček: Mohu být potrestán za něco, co jsem neudělal?
Paní učitelka: Ne v žádném případě.
Pepíček: To je dobře, protože jsem neudělal domácí úkol.

Učitelka na chemii se ptá studenta:
„Co se vypaří stejně rychle jako voda?“
Žák krčí rameny, neví. Učitelka s povzdechem
poznámená: „Vědomosti!“

Syn železničáře přijde poprvé ze školy, hodí tašku
do kouta a povídá:
„Pěkný podfuk! Prý první třída a mají tam jen tvrdé
a dřevěné lavice!“

„Tak co, Pepíčku, jaký je váš nový učitel?“
„Hodný a zbožný, tati.“
„Zbožný???“
„Ano. Při každé mé odpovědi jenom říkal: Pane
bože, pane bože.“

Ptá se paní učitelka:
„Co víte děti o významných matematicích starého
Řecka?“

Přihlásí se Pepíček a povídá:
„Všichni zemřeli!“

Maminka Pepíčkoví:
„Zase si na tebe stěžovala učitelka.“
Pepíček:
„Co proti mně pořád má?! Vždyť už jsem ve škole
týden nebyl!!!“

Pan učitel zadává ve škole slohovou úlohu na téma:
Co bych dělal, kdybych byl majitel velké firmy.
Všichni se pustí do práce, jenom Pepíček nic.
Učitel: „Proč nic nepíšeš?“
Pepíček: „Čekám na sekretářku!“

„Honzo, kde máš úkol?“
„Nemám, pes mi ho snědl.“
„To je ale hloupá výmluva!“
„Přísahám, ale dalo mi práci, ho k tomu přinutit.“

Učitelka se ptá Marka: „Co nám můžeš povědět
o vlaštovkách?“
„Jsou to nejchytřejší ptáci!“
„A proč?“ ptá se učitelka.
„Jen, co začne škola, odletí do jižních krajin!“

Ve škole vysvětluje paní učitelka dětem, jaký je rozdíl mezi nehodou a neštěstím. Pepíček se přihlásí a řekne: „Když ztratím žákovskou knížku, je to nehoda, když ji najde tatínek, je to neštěstí.“

Sedí vyhladovělí studenti na koleji a fantazírují:

„Co takhle začít chovat prase?“

„Ti hrabe, ne? A co ta špína? A ten smrad?“

„Si zvykne...“

